

mu v trgovino g. Šefa moramo po nadaljnjih razjasnitvah izpopolniti v toliko, da ima g. Šef 44.691 Din škode. Vlomičci so odpeljali ukradeno blago v tovornem avtomobilu proti Mariboru.

Kurja tatvina. Na sobotni trg v Maribor je pripeljal Mirko Pernat iz Slovenje vasi voz kuretine. Neprodane kokoši je pripeljal na dvorišče krčme v Tattenbachovi ulici, da bi kosil. Med kosilom mu je še neodkrit tat odnesel 20 kokoši.

Radi krave obupal nad življenjem. V Stranah pri Podlehniku v Halozah se je zgodil redek in obenem žalosten slučaj. Tamkaj je živoril 80 letni kočar Janez Pulko, kojega edino zdatnejše imetje je bila kakih 1000 Din vredna krava. Ko je gnil zadnje dni starček žival na pašo, je padla preko skale in se ubila. Zguba edinega živinčeta je starega moža tako potrla, da se je podal domov in si je prerezal z britvijo vrat. Težko ranjenega so prepeljali v bolnico v Ptuj in je le malc upanja, da bo ostal pri življenju.

Brezsrčen avtomobilist. Na cesti med Bučecovci in Staronovo vasjo na Murškem polju je povozil neznan avtomobilist, ki je pripeljal iz Slatine Radenci, 20 let staro slaboumno beračico in jo je hudo poškodoval. Ljudje, ki so videli nesrečo, so postali nejevoljni na avtomobilista in radi tega je ustavil vozilo, je naložil povoženo revo in jo je odpeljal. Vse je bilo prepričano, da bo zapeljal poškodovano k zdravniku ali pa v bolnišnico. Zunanaj vasi Križevci je neznanec avto zopet ustavil in ker ni bilo ljudi v bližini, je beračico odložil poleg ceste in se odpeljal z največjo brzino. Žensko so našli slučajno orožniki in so poskrbeli, da je bila prepeljana v bolnišnico v Soboto. — Brezsrčnega avtomobilista zasledujejo.

Dva vloma. V Gaberju pri Celju je bilo vlomljeno v trafiko ge. Ane Mak. Vlomičec je odnesel raznih tobačnih izdelkov za 3050 Din. — V noči 28. avgusta so v Ljubljani na Masarykovi cesti neznanec razbili omaro, v kateri je bil denar mitniškega urada in sicer 4000 Din, ki je zginit z uzmoviči.

Slovenska Krajina.

Bogojina. G. Hanko Jožef, plebanoš, je mnogo trpel radi cerkve, zdaj pa se je ponovno zgodila nesreča, da so se zrušili farni hlevi. Ljudje zelo potrpežljivo in z veseljem pomagajo pri zidavi nove stavbe.

Turnišče. Nemila smrt nam je pobrala staro ženo Žilavec Rožo, ki je bolehalo v hudih bolečinah pet let. Doživela je lepo starost 90 let v svojem siromaštvu. Naj ji bo lahka domača zemlja! Hčerka naša iskreno sožalje!

Dokležovje. Dne 23. avgusta je daroval prvo sv. mašo g. Bakan Ivan, salezijanec, v kapelici sv. Stefana kralja v Dokležovju. Nad vse srečna vas, ki je po dolgem času spet imela novomašnika, posebno iz reda salezijancev! Tudi iz verzejskega salezijanskega zavoda so se potrudili vsi gospodje, da so spremili novomašnika po poti proti rojstnemu kraju. Nove sv. maše so se udeležili: č. g. Vadovič Rudolf, beltinski plebanoš, ki je spremil novomašnika pred oltar, in č. g. Klekl Jožef, plebanoš v pokoju iz Črenovec, ter g. dekan Jerič Ivan, ki je prišel, da je svojemu rojaku povedal s prižnice marsikaj genjivega.

Gornja Lendava. Občinske volitve se bližajo in zato je postalo pri nas zelo živahno. Pristaši našega voditelja g. dr. Korošca so imeli sestanek in na njem sestavili kandidatno listo. Za nosilca liste je bil soglasno izvoljen naš banski svetnik g. Bačić Franc. V odboru so sami pošteti korenjaki, ki jamčijo za uspeh pri volitvah in pozneje tudi za dobro vodstvo naše velike občine. Vsi komaj čakamo volitev, da se bomo lahko zopet enkrat svobodno odločili in volili naše ljudi. V nedeljo smo imeli zopet sestanek, na katerem so nam govorniki prikazali, kakšna mora biti dobra občinska uprava, kaj vse nas čaka in kako bomo s skupnimi močmi izpeljali občino zopet na trdnjša tla. Resnih nasprotnikov ni veliko, ker so vsi sprevideli, da hočemo samo dobro naši občini in zato so se vsi pošteti krščanski možje in fantje pridružili naši listi. Vse ostale pa, ki hočejo pomagati naši občini, iskreno vabimo v naš krog. — »Prosvetni dom« pri nas postaja resničnost. Mnogo nasprotnikov je imela ta misel, v prvi vrsti pri sedanjih občinskih upravi, pa nič ne pomaga, ljudje z veseljem žrtvujejo vse, samo da bo čim prej dom dograjen. Ravnokar smo pripravili opeko. Ves mate-

Muholovec

AEROXON
polovi vse muhe!

Kdo pozna Aeroxon, ne kupuje drugega muholovca.

Zahtevajte izrecno

„Aeroxon“

rijal bo letos na mestu in spomladi bomo začeli z zidavo. Najbolj se seveda vesel doma domače »Prosvetno društvo«. — Naši hribi okoli cerkve so dobili prav čudna imena: »Pilatov breg«, »Judežev breg«, »Abrahamov breg« itd. Ljudje se sprašujejo, kdo je bil krstni boter teh hribov, ki nimajo prav nič pilatovskega ali judeževskega na sebi.

Otovec. Iz Otovec nam poročajo o strašni nesreči, ki se je pripetila 27. avgusta. Mlatilnice so imele pri hiši in ta je užgala streho. Zgorelo je dvoje hiš, pri Jošar Ludviku in Špilak Mihaelu. Kljub temu, da je bilo na licu mesta precej ljudi, se je zažulil v hiši en otrok, v hlevu pa so zgorele: dve kravi in dve svinji.

Gornji Senik na Vogrskem. Dobri senički duhovnik g. Ros Vince, nekdašnji turniški kaplan, odide na Bakonak v zagorsko župnijo. Na njegovo mesto pride baje g. Kūhar Janoš, veroučitelj iz Sombothela, brat pokojnega beltinskega plebanoša.

Žižki. Žižkovski gasilci si zidajo lep gasilski dom, kakršnega bo malokje najti.

sko. Nasprotni so jim uporniki, ker držijo po večini z rdečo vlado, da si ohranijo življenje. Pregarjajo jih revolucijonarji in vladni levičarji. Največ jih skuša pobegniti kam v inozemstvo, ker v Nemčijo nazaj ne smejo, na Angleškem jim je življenje predrago, saj smejo zapustiti španijo samo s 500 pesetami v žepu.

Najstrašnejši vtis

napravljajo v španski državljanski vojni ženski bataljoni rdeče milice. Miličarke so oblečene v krvavo rdeče jopice in držijo vedno puške v rokah. V San Sebastijanu na severnem španskem, za kojega posest so se bili srditi boji med uporniki in vladnimi č-

povedala. Cenc je postal tih in se zamislil. Šele čez nekoliko časa je rekel:

»Privoščim ji — Pavli, to že. Pavla je pametno in čedno dekle, res... Ampak zatekniti se le še zna kje... Da bi le cigan ne nagajal! Pokazal mu bom! Pavli bom pomagal, naj velja, kar hoče!«

»Kak cigan? Kaj bo nagajal? Ne razumem te, je začudeno spraševala žena.

»Kak cigan?! — Ciganski poglavar seveda, Pavlin oče.«

»Ali ga poznaš? Ali imata kaj skup?«

»Nič, prav nič,« se je lagal Cenc. »Čul sem le to, da je že večkrat skrivaj prišel na Bistrice in spraševal po Pavli.«

»Ti — ti! Gotovo veš še več. Kako bi mu drugače mogel pokazati! Govori po resnici!«

»Zakaj bi ne govoril po resnici? Saj me cigan nič ne briga. To pa rečem: Če se še enkrat prikaže kje okoli Bistrice, ga bom z bičem podil do farne meje.«

Urška je nekaj časa še vrtala in silila v njega, toda Cenc je hrabro branil svojo skrivnost in trdovratno tajil, da pred ženo kaj skriva. Na kraju je presekal vse besedičenje in rekel:

»Urška, pomoliva in zaspiva! Truden sem.«

Drugi dan so ju sosedi seveda na vse kraje spraševali, kako je kaj bilo po svetu. Cenc je vedel toliko pripovedovati, da je v nedeljo do polnoči sedel

pri Blatniku in še ni vsega povedal. Imel ga je že toliko pod klobukom, da je hotel imeti prvo besedo.

Kakih deset moških jih je še sedelo za mizo. Bilo je o pustu in so se pravkar začeli meniti o zadnjih oklicih. Tedaj je eden dejal:

»Pravijo, da je bil Ravnjak tudi že v župnišču in da misli še o pustu napraviti resnico.«

»Čenče! To so same čenče!« je pljunil Cenc zaničljivo. »Po veliki noči se bo naš župan ženil, nič prej.«

»On bi že rad do velike noči odložil ali še na pozneje. Ampak nevesta — Lenčka, ta hoče čimprej pred oltar.«

»Osojnikova rentlja sploh nikoli ne bo županja. Ravnjaku je že davno zoperna,« je zagotovil Cenc.

»Med Lenčko in Ravnjakom pa je vendar vse prav in tako, kakor je za ženina in nevesto,« se je nekdo oglasil.

»Cenc ima pod hrbtom kurje oči,« se je norčeval Mlačnik, Osojničin bratranec. »Še vedno ga jezi, ker mu je Osojnikova Franca figo pokazala.«

»Cencu še nobena ni fige pokazala; fige sem kazal jaz!« se je razkuril čevljar.

»Hahahahahahaha!«

»Seveda jih je kazal — pa sebi pod nos. Zda bi rad, da bi si jih še Lenčka,« ga je dražil drugi.

»Ji ni treba. Njej jo je že Ravnjak. To vam rečem — in kar Cenc reče, to drži.«

Združeni socialisti proti krščanskim strokovnim organizacijam.

Lani meseca novembra je bila ustanovljena v Ljubljani krščanska strokovna organizacija Zveza združenih delavcev, ki ima sedaj svoje postojanke v 11 krajih. Takoj naslednji mesec je zaprosila delavsko zbornico za registracijo. Od zbornice ni prejela nikakega odgovora vse do meseca junija, ko ji je bilo sporočeno, da je upravni odbor zbornice meseca maja predpisal pogoje, ki jih mora izpolniti odslej vsaka organizacija za sprejem. Pripomniti je treba, da so se morale doslej organizacije prijaviti Vpis postane sedaj torej pravica. Končno je javila delavska zbornica Zvezi združenih delavcev, da ne more biti vpisana, ker še ne obstoja eno leto.

Zakaj se je to zgodilo? V upravnem odboru zbornice sedijo sami socialisti in sicer Marksovi, krščanski in narodni. Vsem tem je silno neprijetna Zveza združenih delavcev, ki trdi s papežem Pijem XI.: Kdor socialist, ta ne more biti katoličan! Zato so sklenili združeni socialisti po polletnem premišljevanju, da omenjena organizacija ne sme biti vpisana, ker ne sme po njihovem mnenju dobiti nobenega upliva na delo zbornice. V jeseni bodo volitve v delavsko zbornico. Pri teh volitvah Zveza združenih delavcev ne sme nastopiti in tako bo ostala vlada v delavski zbornici še naprej v rokah združenih socialistov. Enako stališče zbornice velja tudi za Strokovno zvezo poljedelskega delavstva, ki tudi še ne obstoja eno leto. Zanj je sploh vprašanje, kdaj jo bo mogel sprejeti v zbornico upravni odbor po sedanjih pogojih, ker nikjer nimamo obratnih zaupnikov v kmetijski proizvodnji.

Delavstvo bo najdostojneje pokazalo svoje ogorčenje nad nedemokratskim, diktatorskim in protidelavskim postopanjem združenih socialistov, če jim bo pokazalo hrbet in se pridružilo Zvezi združenih delavcev ter Strokovni zvezi polje-

delskega delavstva, ki edini hočeta trezno delati za delavske koristi in uveljaviti delavske pravice na podlagi večnih

krščansko-socialnih načel. Delavci! Pišite na naslov navedenih organizacij: Ljubljana, Tyrševa cesta 29.

TRIJE PROSVETNI JUBILEJI NA GORENJSKEM.

Prosveta na Jesenicah je ob veliki udeležbi delovnega ljudstva slavila zadnjo nedeljo trojni jubilej: 40letnico dr. Krekovega prosvetnega doma na Jesenicah, 30letnico delovanja fantovskega odseka in 25letnico vrle jeseniške godbe. Prosvetni tabor, katerega se je z navdušenjem udeležilo 5000 ljudi, so počastili: si volasi nadškof dr. Jeglič, ministra dr. Anton Korošec in dr. Krek, predsednik Prosvetne zveze vseučilišni profesor dr. Lukman, ki je imel tudi cerkveni govor, ter razni zastopniki industrije in oblasti. Praznik katoliške prosvete v nedeljo 30. avgusta na Jesenicah je bil tako veličasten, kakor doslej še nobeden in bo ostal delovnemu ljudstvu zvezda vodnica za bodočnost.

Št. Peter pri Mariboru. Gledališka družina prosvetnega društva »Skala« se pripravlja na vpriporitev »Divjega lovca«, narodnega igrokaza s petjem v štirih dejanjih. Igralo se bo na okusno prirejenem odru na prostem pri cerkvi. Prva vpriporitev bo v nedeljo 6. septembra popoldne po večernicah, druga v ponedeljek 7. septembra zvečer po sklepu romarske pobožnosti na Gorji za

romarje, zadnja pa v nedeljo 13. septembra zopet popoldne po večernicah. Ta prireditve bo obenem tudi obletnica zopetne upostave društva. Prijatelji od blizu in daleč so iskreno vabjeni! Vstopnina je nizka, da je tako obisk omogočen vsakemu.

Sv. Anton v Slov. goricah. Tukajšnje Prosv. društvo priredi v nedeljo dne 6. septembra, popoldne po večernicah, v Društvenem domu pretresljivo sodobno štiridejansko igro »Podrti križ«. Odbor Prosvetnega društva se tem potom najiskrenejše zahvaljuje vsem onim, kateri so na katerikoli način kaj pripomogli, da je 40letnica Prosvetnega društva pretelko nedeljo tako dobro izpadla. Hvala vsem dobrotnikom in ljubiteljem naše prosvete! Bog živi!

Nazarje-Dobrovlje. Društveno se gibljemo pri nas še precej. Imamo Katoliško prosvetno društvo, ki nam ga je bilo mogoče nanovo ustanoviti po zaslugi našega voditelja g. dr. Antona Korošca. Naša želja je, da si naše društvo pač kmalu nabavi prepotrebno knjižnico z res dobrimi knjigami in časopisi. Tudi naša dramatika ne počiva. Prirejamo res lepe igre.

Smarje pri Jelšah. Na praznik dne 8. septembra bo naše prosvetno društvo popoldne po večernicah priredilo v društveni dvorani v Katoli. domu lepo igro »Luč z gora«, prirejeno po povesti, ki je bila leta 1932 priobčena tudi v »Bogoljubu«. Vabljeni domačini in gostje iz sosednjih far. Na svidenje!

Odprta noč in dan so groba vrata.

Zvab, Sv. Tomaž pri Ormožu. Smrt si je poliskala svojo žrtev iz vrst naših fantov. Umrl je 18. avgusta Alojz Rakuša, star 28 let. Po vsej okolici je bil znan kot izyrtsten kolarski mojster. Kolarstvo je izvrševal na Zvabu, imel pa je podružnice v Savcih, Ormožu in zadnje čase tudi

na Cvenu. — Pokoj njegovi duši in blag spomin! Bobinci. Zalostno in otožno so zapeli zvonovi pri Sv. Miklavžu, ko smo spremljali mladeniča Rudolfa Kuharič iz Brebrovnika na zadnji poti. Tri tedne se je zdravil v bolnišnici v Ormožu, videč pa, da mu ne morejo pomagati, je šel na dom

»Razloži nam, Cenc, in ne govori tako počrez!« ga je izzival tretji.

»Jaz že vem, kar vem; znam pa molčati.«

»Tako pravijo vsi, ki nič ne vejo.«

»Cenc je vedno tak: napihuje se in mogočuje. Iz muhe naredi komarja.«

»Na svojem romanju sem se sešel z bodočo Ravnico in županjo. Da!«

»Kje pa? Kje? Morda na samem Bledu pri kakih ministrih? Ali pa na Pohorju kje pri kakem drvarju? Hahaha!«

»Ni kaka navadna kmečka; je imenitna mestna gospodična.«

»Hoho! Kaj vse ne poveš! Cenc, na, pij! Jaz dam za liter. — Bog te živi, Cenc! Saj pravim: bogve, s kom se ti po svetu vse ne shajaš!«

Cencu je glava že gorela kakor razsvetljena buča, jezik ga je pa le še ubogal.

»No, pripoveduj, Cenc! Katera je namenjena za Ravnico? Kako ji je ime?«

»Ne pelji nas v skušnjavo! ... Cenc je mož, Cenc ni čenča in ne izda skrivnosti.«

»Ker je ne veš! Čenča si!«

»Ne, ne! Za nos ga je katera potegnila. Kaka taka mestna frklja ga je imela za norca, Cenc pa ji je sveto verjel. Cenc ti pobere vsako konjsko figo, če jo kje najde ...«

»Jaz konjskih fig še nikoli nisem pobiral, tebe so pa že s kravjekom pod nosom, ko si na cesti obležal! — Tista pa tudi ni bila nikakršna mestna frklja, ampak poštena ženska, ki vedno resnico govori.«

»Ali je iz Maribora?«

»Ne. Samo zdaj je v Mariboru.«

»Kje pa je ujela Ravnjaka?«

»Ni ga ujela; po volji mu je bila in obljubil ji je, da jo po veliki noči vzame. Tudi prstan ji je kupil, takega, da je najmanj tisoč dinarjev vreden.«

»Hoho, tisoč dinarjev! Hahaha!«

»Ali mislite, da bo Ravnjak svoji nevesti takega za pet dinarjev od kakega dalmatinskega brata kupoval?«

»Ali si ga videl?«

»Videl. Na svoje lastne oči sem ga videl. In Urška, moja žena in gospa, ga je imela v roki in ga je na svojih lastnih prstih poskušala.«

»Haha, jo bomo vprašali, če je res.«

»Kaj bo res! Tista frklja je Cenca za norca imela.«

»Pošteno dekletu ni frklja.«

»Pošteno dekletu? Haha! Saj je še poznaš ne.«

»Tri leta jo že poznam.«

»Kako ji je ime? Pa ime povej, če hočeš, da ti verjamemo!«

tami, je streljal neki fašist ali prijatelj uporne-ga gibanja iz okna vile. To vilo je napadel oddelek milicark. Ženske so strelca med pretepanjem zavlekle na ulico, kjer so liki rešeto preuknjale njegovo truplo s krogami iz pušk in samokresov. Ženski bataljoni rdeče milice so osnovali številna revolucijska sodišča, ki izvajajo pravo strahovlado in se obračajo celo proti lastnim vodjem, ki ne ugajajo več. Neštete ljudi so ta sodišča že spravila na oni svet.

**Kdor oglašuje,
ta naprepuje!**

(Dalje sledi.)